

VIERING 13 september 2025 definitief

Thema:

Het kruis draagt
Kunnen wij dat ook zo ervaren?

Voorgangers: Jeanneke de Bot en Mieke Mol

Pianist: Frank Bockholts

Cantor: Wim Delhaes

Techniek: Jeroen Kok

Lichtje van de maand: Dymphie de Meijer

Paaskaars brandt symbool voor Gods licht in de wereld **op sheet**

Mededelingen

Klankschaal

Oasekaars wordt aangestoken

Welkom en inleiding + Afbeelding

Lieve mensen, van harte **welkom**, jullie die hier aanwezig zijn en de mensen thuis die via de TV met ons verbonden zijn. Samen komen en stilstaan bij al wat is en daarvoor te bidden; ik denk dat dat zo belangrijk is, zeker in een tijd dat er zoveel gebeurt in de wereld....
Dat wij uit deze viering kracht mogen putten.

Inleiding

Het kruis draagt!

Het was even schrikken toen ik zag dat de viering van dit weekend gezien wordt als de dag van de KRUISVERHEFFING. De naam van deze dag was voor mij onbekend en *het woord* op zich "kruis-verheffing" kon mij maar moeilijk inspireren.

Gelukkig werd ik geholpen (geen toeval) door een afbeelding op mijn bureau, die mijn aandacht alle lange tijd bleef trekken en lag te wachten op een passend moment bij een thema van een viering.

Misschien was dit wel het moment?

Ik ben de "uitnodiging" van de monniken **op** het kruis maar aangegaan in afwachting waar en wat het mij/ ons zou brengen.....misschien toch richting Kruisverheffing?

Straks lezen we de legende rondom deze afbeelding.

Daarnaast staan we stil rondom de **Week van de Vrede** (volgende week). Ik ervaarde dat als een geen eenvoudige opdracht.

VREDE, zó ver weg als we denken aan de vele brandhaarden in de wereld; zoals het geweld in Oekraïne, Soedan, Syrië, Congo en de meer dan ondragelijke situatie voor de mensen in GAZA.

In mijzelf is het een reis geworden tussen VERTROUWEN....het kruis draagt en toch ook twijfel, verwarring daardoor, een machteloos gevoel.....en toch!!

Het kruis draagt!

Kunnen wij dat geloven? Ervaren wij dat ook in barre tijden?

Openingslied: Welkom; Dit huis is een huis waar de deur open staat...couplet 1, 2

Openingsgebed

V. Soms weten we het allemaal niet meer zo zeker, worden we bevangen door vragen als er zoveel gebeurt in de wereld, als nu.

*Laten we **samen** het gebed bidden van Erwin Roosen*

Gebed: Geef ons moed Erwin Roosen **geheel op sheet**

Allen: **Blijf ons toefluisteren, God,
telkens wanneer twijfel, angst en onmacht het wint
van vertrouwen,
telkens wanneer liefde het moet afleggen
tegen ongelooft.**

**Vertel het ons, elke dag opnieuw:
"Ik ben het! Je hoeft niet bang te zijn!"
En wil met ons meegaan
van de nacht naar de morgen,
van de duisternis naar het licht.**

**Geef ons moed,
zodat ook wij op het drijvende kruishout durven stappen!**

En vergeef ons onze twijfel.

Reik ons uw hand, gevuld met tederheid en liefde.

Gebed om vrede Phil Bosmans uit: Menslief ik wens je vrede en alle goeds

Iedere oorlog is allang begonnen voor hij uitbreekt!

In de hoofden en harten begint de oorlog, in het brein en in het gemoed van heerszuchtigen. Het begint met het creëren van vijanden. Al het kwaad van de wereld wordt in de schoenen van anderen geschoven. Ze moeten gehaat worden en vernietigd! Het worden vijanden.

Wil je vrede, dan mag geen mens ter wereld je vijand zijn!

Schrap dat woord “vijand”!. Gebruik het nooit meer!

We kunnen oorlog en geweld niet overal doen stoppen, maar we kunnen er wel voor zorgen dat die minoorlogjes in ons eigen hoofd, in onze familie/vriendenkring/ op ons werk ophouden!

Elk plekje vrede op deze wereld is een oase, waarin leven weer tot bloei **wil en kan** komen.

Vredekaars wordt aangestoken *Dat dit licht zich mag verspreiden over de gehele wereld en haar bewoners*

Wij wensen elkaar en de gehele mensheid Vrede toe en alle, alle goeds

Lied: Terwijl we zingen...Vrede voor jou....

Legende: Het kruis draagt + schilderij van schilder Carlier

Deze legende is vertellend beschreven door de Jezuïet Dries van den Akker

De legende vertelt dat er een engel ging naar een Ierse plaats waar een bisschop woonde.

De engel riep hem op Abt te worden in de Benedictijner abdij aan de Maas in België.

De bisschop nam twaalf gezellen mee, precies zoals Willibrord dat eeuwen eerder ook had gedaan.

In het late najaar arriveerde het gezelschap aan de Schotse oostkust.

Te laat. Er was geen schipper meer die in dat jaargetijde de overtocht nog waagde.

Daarop gaf de bisschop zijn monniken de opdracht in het naburige bos twee grote bomen om te hakken en ze in kruisvorm op het water te leggen. Allen stapten erop.

Zachtjes drijven de monniken naar hun bestemming. Gedragen door het kruis bereikten zij veilig de overkant, opziend naar de toekomst die hun wacht.

Het is een wonder dat het kruis hen heeft gehouden en dat het niet is omgeslagen.

Jezus droeg het kruis op zijn schouders. Hij riep zijn leerlingen herhaaldelijk op het kruis óp zich te nemen. En hij nodigt ons daar ook toe uit?

Maar, hier zijn de rollen omgedraaid.

De omgekeerde wereld.

Op-standing, letterlijk”.

Ook, schrijft Dries, dat het de omgekeerde wereld is, als je kijkt naar het moment dat de plaatselijke schilder Carlier in 1944 (= oorlogstijd) dit schilderij heeft gemaakt. Hij schildert een lieflijke wereld die als een moederschoot het tafereel omsluit. Ongerepte natuur zo ver het oog reiken kan. En buiten woedt het oorlogsgeweld van het Ardennenoffensief.

Te midden van een barre wereld een visioen van vrede en schoonheid voor ogen houden.

Ook dat is de wereld omgekeerde. Dat was het geheim van de profeten van het Oude testament: "Het is al begonnen, merk je het niet"?

En het was ook het geheim van Jezus en van zovele gelovigen vóór ons.

Is het ook ons geheim?

Stil moment om nog even naar het schilderij te kijken en de legende te laten bezinken.

Lied: Deze wereld omgekeerd couplet 1,2,3 GvL 428

Lezing: Johannes 3, 12-18

In een gesprek met de Farizeeër Nikodemus zegt Jezus: Wanneer jullie mij niet geloven als ik over aardse dingen spreek, hoe zouden jullie mij dan geloven als ik over hemelse dingen spreek?

Er is toch nooit iemand opgestegen naar de hemel behalve degene die uit de hemel is neergedaald: de Mensenzoon?

De Mensenzoon moet hoog verheven worden, zoals Mozes in de woestijn de slang omhoog geheven heeft, opdat iedereen die gelooft, in hem eeuwig leven heeft.

Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door hem te redden.

Lied: GvL 460 Het woord dat ik jou geef is niet te zwaar

Levend woord + afbeelding

Waarom heeft dit schilderij mij altijd zo geraakt?

Soms kan een nieuw beeld/ nieuwe woorden, mij/ ons verdieping van ons geloof geven en zeggen wat je soms met woorden zo moeilijk uit kunt drukken. Dit schilderij en de legende doen dit met mij.

Misschien komen we via deze weg ook wel bij kruisverheffing uit, maar dan vanuit een nieuw gezichtspunt, andere woorden.....minder afstand....wat het woord kruis-verheffing (verheffen) toch wel oproept in mij.

...

Het kruis draagt de monniken.

Zij hebben -Ja- kunnen zeggen tegen het kruis op hun weg; een woelige zee oversteken op een kruishout.

Zij leefden, denk ik, altijd al vanuit een innige verbondenheid met de lijdende Jezus. Een altijd aanwezige Nabijheid die hen draagt, in welke situatie ook. Hun lichaamstaal spreekt van dat vertrouwen.

.....

Deze legende draait de rollen om zegt Dries v.d.Akker; is *de wereld omgekeerd* als je bedenkt dat wij zijn opgegroeid met de verhalen uit de bijbel en het beeld *dat Jezus voor ons het kruis, OP zijn schouders heeft genomen.*

*Maar op het schilderij zien we de monniken OP het kruis staan,
Letterlijk OP-standing zien we, volgens Dries. Afbeelding kan weg*

Een theologe voegt voor mij ook een nieuw beeld toe:

In de bijbel wordt geschreven: Jezus droeg het kruis OP zijn schouders voor onze zonden (wat ik altijd een moeilijke gedachte vind) .

Zij schreef: *“Hij droeg het kruis voor ons uit”* om ons te laten zien dat er een weg is, dwars door lijden heen, dwars door de dood heen.....Hij bemoedigt ons daarmee ons eigen kruis op te nemen als het ons treft en het te dragen vanuit het vertrouwen van een liefdevolle, mee-dragende Nabijheid....

Door deze 2, voor mij, nieuwe beelden voel ik een diepere beleving van mijn verbinding met het leven van Jezus dat eindigde met de dood aan het kruis.

Jezus die Liefde leefde tot het uiterste, tot het laatst toe.

Diepe solidariteit met al wie, op welke wijze ook, aan de kant van de weg ligt; de armen, de uitgestoten, de vluchtelingen, de verdrukten....al wie lijdt onder onrecht. Geen lijden was/ is Hem onbekend....

Hij belichaamde met zijn wijze van leven, God.

God met de naam:

“Ik zal er zijn voor jou”

Ik zal er zijn voor jou, doordat ik jou stuur....naar mensen die in nood verkeren.

Zonder ons mensen staat God met lege handen.

In de slotgedachte horen we: *“Laten we ons geroepen en gezonden weten, als de handen van de hemel, die zich vouwen rond de aarde”.*

...

Een opdracht die mij brengt bij de Week van de Vrede, waar we nu bijna voor staan (20-28 sept.)

Die week draagt het thema : -Niets doen is geen optie-!

Ik zal er zijn, doordat ik jou stuur.....

Maar hoe dan!???

....

Woorden die ik zonet liet klinken, waarin ik geloof ontbraken nu bij de gedachte aan de Week van de Vrede en aan de realiteit van het nu , oorlogen op zoveel plekken; GAZA , Oekraïne, Soedan, Syrië, Congo en op nog zoveel plekken meer.

Een verder af van vrede, kunnen wij ons toch niet bedenken?

- Het kruis draagt – een Meedragende Nabijheid, kunnen b.v. de mensen in GAZA dat nog ervaren als je moet leven in deze hartverscheurende, onverteerbare, hope-loze situatie?

Een moedwillig uitgehongerd worden; de diepste vernedering ten top.

Hoe dit kruis te dragen?

Veel vragen, geen of moeilijke antwoorden.. Het verwarde me erg deze geloofs-onzekerheid...voelde me machteloos, met lege handen staan....

Onder jullie zullen er zeker mensen zijn die dit herkennen.

-

Diep werd ik aangeraakt door een interview dat ik las.

Het ging om het bezoek van Kardinaal Pizzaballa en patriarch Theophilus III aan GAZA.

Zij vertellen wat zij in juli daar gezien en ervaren hebben. Zij hebben op een diepere laag de mens daar gezien/ ont-moet; een laag waar de media weinig over schrijft, maar zo van belang is om op te merken.....en in te GELOVEN.

Beste Broeders en zusters,

“Kardinaal Pizzaballa en ikzelf zijn met gebroken harten teruggekeerd uit Gaza.

Maar ook bemoedigd door de getuigenissen van veel mensen die we hebben ontmoet.

We kwamen terecht in een plek van verwoesting, maar ook van wonderbaarlijke menselijkheid.

We liepen door het stof van ruïnes, langs ingestorte gebouwen en tenten overal: op binnenplaatsen, in steegjes, op straat en op het strand- tenten die huizen zijn geworden voor degenen die alles verloren hebben.

We stonden tussen families die de tel van de ballingschap kwijt zijn geraakt omdat ze geen horizon voor een terugkeer zien.

Kinderen praatten en speelden zonder blikken of blozen – ze waren al gewend aan het lawaai van de bombardementen.

En toch, te midden van dit alles, troffen we iets diepers aan dan de verwoesting:

--de waardigheid van de menselijke geest die weigert te doven--.

We ontmoetten moeders die van het weinige dat zij hadden, eten klaarmaakten voor anderen, verpleegsters die wonden met zachtheid verzorgden en mensen van alle geloven die nog steeds baden tot de God die ziet en nooit vergeet.

Christus is niet afwezig in Gaza. Hij is daar – gekruisigd in de gewonden, bedolven onder het puin en toch aanwezig in elke daad van barmhartigheid, in elke kaars in de duisternis, in elke hand die naar de lijdenden wordt uitgestoken.

.....

“De waardigheid van de menselijke geest die weigert te doven” Heel stil werd ik en diep geraakt door deze woorden; nederig voelde ik mij.....

Ondanks de verschrikkelikheden die deze mensen mee moeten maken.....

---de menselijke geest die weigert te doven--

Het bracht mij bij “*de gehele mens*”, die gezien wil worden, maar die ik zelf nog moeilijk kon zien als ik de beelden zag en over de situatie las. Misschien herkennen jullie dat ook?

Machteloosheid, moedeloosheid, hopeloosheid het zet ons niet in beweging....
Het ontkracht ons juist, terwijl de wereld juist nood heeft aan hoopvolle mensen.
Hoop niet als naïeve wens, maar als kritische kracht tegen angst en moedeloosheid.

De Week van de Vrede roept ons hiertoe op.....”Niets doen is geen optie”
Maar hoe dan....iets doen!?? Wat?

Het volgende is klein, maar zeker niet onbelangrijk.....

*Hun stille schreeuw en de vele andere schreeuwen in de wereld, daar mogen we ons niet voor afsluiten: “Blijf ons zien als mens en vergeet ons niet. Onze enige verlangen is Vrede”.

*Hun verhalen mogen niet uitgewist worden.

Als onrecht zó luid schreeuwt, is zwijgen geen optie. Ook *onze* stem is dan belangrijk;
En hoe klinkt onze stem dan.

*Hoe meer vrede er in onszelf is, hoe meer we door kunnen geven in onze verontruste wereld (zegt Etty Hillesum)

*”Vertel onze verhalen verder”

De woorden van de twee geestelijken over de bewoners van Gaza moeten doorverteld worden....

en wij mogen/ moeten ons aan deze woorden vasthouden, zeker als twijfel het over wil nemen van vertrouwen..... ..als het donker het licht wil overwinnen.

Als daar in Gaza nog steeds mensen zijn van alle geloven die nog steeds bidden tot God die ziet en nooit vergeet, wat voel ik mij dan klein en wat zijn ZIJ groot....

Christus is niet afwezig in Gaza. Hij is daar –te zien in het gelaat van de lijdende mensen daar; óók aanwezig in elke daad van barmhartigheid, in elke kaars in de duisternis, in elke hand die naar de lijdende mens wordt uitgestoken.

.....

We moeten blijven geloven dat de duisternis het licht ten diepste nooit kan doven.
Daar hebben we elkaar bij nodig.

Henri Nouwen: “Zolang er nog hoop is, zolang is er ook bidden en zal God zijn mensen in zijn handen houden” .

Het kruis draagt ons!

Stilte

We kijken naar het schilderij met daarbij de vraag:

Hebben we dit al eens zelf ervaren...dat het kruis ons draagt...?

Pianoklanken

Lied: Pauluslied; Wij zullen één van ziel zijn lichaam worden 1,2,3

Geloofsgebed van Pieter Lootsma

God, Jezus en de Geest

V. God staat voor mij voor de creatieve kracht van liefde.

Ik kan niet meer spreken of denken over God

als **iemand** ergens boven

als **iets** ver weg

God staat voor mij voor liefde.

“En Jezus dan”? wordt er gevraagd.

A.Jezus is voor mij één van die mensen

in wie deze liefde van God

verrassend zichtbaar is geworden

concreet, verzoenend, vernieuwend.

Misschien is Hij wel degene die

de belichaming is geweest van deze liefde van God.

En zijn liefde kunnen we nog steeds ervaren,

als wij ons ervoor openstellen.

V. Noem dat Jezus' kracht

zijn doorgaande invloed

zijn opstaan in ons

zijn Geest, of

de Geest van liefde in deze wereld.

Voorbeden

Lied: aan het begin en helemaal aan het slot zingen wij : 5x Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.....

Acclamatie: Vader, blijf hen nabij! Wordt elke keer uitgesproken

**Inleiding op voorbeden:*

De voorbeden zijn geschreven door de Citypastor in Rotterdam, tijdens de wake voor vrede en gerechtigheid, in de Palestijnse gebieden.

Ten diepste betreft dit alle oorlogsgebieden en haar bewoners.

Lied: Als alles duister is.....5x

V. Om de tranen van zovelen
die geen toekomst meer zien,
die de doden bij zich dragen, in een leeg en troosteloos hart. ***Vader, blijf hen nabij!***

V. Om de kinderen tussen de puinhopen,
zonder ouders, zonder eten, zonder hoop,
gezaaid in dorre grond
van menselijke haat.

A. Vader, blijf hen nabij!

V. Om de ondragelijke stilte
van het gemis,
van het niet weten van geliefden,
gevangen, gegijzeld, gedood.

A. Vader, blijf hen nabij!

V. Om de levensruimte die ontnomen wordt,
het land om van te leven,
om het bestaan dat ontzegd wordt,
en de vreugde, en de vrede.

A. Vader, blijf hen nabij!

V. Vader, bevoei het land met uw Woord
En vul de harten met scheppende liefde.

*V. Ook willen we bidden voor onszelf en voor onze gemeenschap;
dat we de vrijheid die God ons gegeven heeft niet misbruiken,
dat we zorg dragen voor onze medemens die leeft in angst,
eenzaamheid en in grote onzekerheid over de toekomst.
Dat wij zo God zichtbaar mogen maken.*

A.God van Liefde, laat uw mensen niet los.

Ga met ons allen mee op onze levensweg.

Intenties uit intentieboek en persoonlijk uitgesproken intenties

Lichtje van de maand

Moment van stilte voor dat nog wat nog geen woorden heeft

Tot slot zingen we: 5x Als alles duister is.....

Onze Vader staande en elkaar de hand gevend

Brood delen

Het delen van brood met elkaar, willen wij in deze viering , voorafgaande aan de Week van de Vrede, een ander accent geven, ruimer denkend dan alleen aan onze geloofsgemeenschap.....

Thema van deze Vredesweek “Niets doen is geen optie” sluit mooi aan bij een belangrijk citaat van Augustinus: ***“je deelt brood uit aan wie honger heeft, maar veel beter zou het zijn als niemand honger hoeft te lijden”.***

Is dat niet wat ons te doen staat:voorkomen dat het zover komt.....door anders te gaan denken, anders te gaan handelen, erop letten wat wij met onze stem naar buiten brengen.....

Dat deze woorden van Augustinus, deze grote wijsheid, mag indalen in ons hart EN in ons handelen.

Laten wij met deze woorden in onze gedachten, het brood delen met elkaar, als voeding voor de komende Week van de Vrede.

Gebod: V. Gelukkig is de mens die de hoop niet verliest

Woorden van Jezus Sirach 14,2

Was de boodschap van Paus Leo voor de werelddag van Grootouders en Senioren

Wij bidden het samen

A.Gelukkig is de mens die de hoop niet verliest!

Hoe mooi zijn deze woorden, God!

**Help ons om onze pelgrimstocht door de tijd heen verder te zetten,
vervuld van de hoop die U ons geeft!**

**Help ons om in deze verdeelde wereld
hoop te brengen op verbondenheid.**

**Help ons om in deze wereld,
die verscheurd is door oorlogen
hoop te brengen op vrede.**

**Help ons om in deze vaak onmenselijke wereld
de schoonheid van een oude glimlach te laten zien.**

**Help ons om voor onze jongeren, geliefden en allen die wij ontmoeten
een levend teken te zijn van uw liefde.**

**In U, God, gaat niets verloren.
Want in U, God, begint alles opnieuw!**

Dankwoordje

Slotgedachte Sytze de Vries

*Laten we ons gezonden weten
als de handen van de hemel,
die zich vouwen rond de aarde.
Om luiken te openen,
waar uitzicht ontbreekt,
Om harten te verwarmen,
waar de kilte toeslaat,
Om handen te vullen
van wie beroofd zijn,
Om tranen af te wissen
die blijven stromen,
Zelfs om te spreken
waar iedereen zwijgt en wegstijgt.*

*Laten wij ons geroepen weten
om van elkaar gediend te zijn.*

Lied inleiden.....

*Hopen op een nieuwe wereld, misschien niet verwacht, is **toch** blijven leven in de
vertwijfeling en **toch** blijven zingen in het duister!*

Slotlied: Dat een nieuwe wereld komen zal

AFBEELDING monniken op het kruis
Pianoklanken

